

“Em dic Pere i dos cognoms més. Vaig néixer abans d’ahir i ja som demà passat. Ara només penso com passaré el cap de setmana.”

Pere Calders, *Invasió subtil i altres contes*

El narrador als contes de Pere Calders

Aquest treball té dos objectius: Intentar arribar a la persona de Pere Calders i identificar-la en els personatges dels seus contes, específicament els protagonistes, narradors en primera persona de les seves peripècies.

Una de les característiques més destacables de Calders a l’hora de narrar és l’aparent impersonalitat que presenten els seus contes. El primer objectiu del meu treball pretén franquejar aquestes barreres amb les que Calders distancia el lector fins poder arribar a tenir una visió aproximada de la seva personalitat i percepció. Tenint sempre en consideració l’òbvia llunyania que mantinc amb l’autor, el següent pas (i el segon objectiu) consisteix en veure què hi ha de Pere Calders en els seus contes. Són les incògnites de “*En quina mesura la seva obra està vinculada a la seva manera de veure les coses?*” i “*En quina mesura la seva obra és el reflex de la seva peripècia vital?*”.

Per intentar complir aquests dos objectius primer vaig fer una recopilació d’informació biogràfica, per aprofundir en la vida de Calders i per tant, poder entendre l’autor que hi ha darrere dels contes. Després vaig realitzar un itinerari literari tenint en compte la narrativa breu, el llibre *Unitats de xoc* i l’anàlisi que altres escriptors i crítics han fet sobre Pere Calders i la seva obra.

“[...] En alguna ocasió, he dit que envejo els escriptors per als quals, segons afirmen ells, el fet d’escriure els representa sofrir; em sembla un símbol de la transcendència del seu treball. M’avergonyeix de confessar que a mi em passa al revés, que sofreixo quan no puc escriure. I que em diverteixo molt quan ho faig.”

Pere Calders, contista, burleta i divertit. El Correo Catalán, 20 de maig de 1978

ALEJANDRO RODRÍGUEZ
TUTORA: EULÀLIA RIERA